

[Undervisningsministeren.]

met, og derfor vil jeg, da jeg tror, det gælder Sagen bedst, afvente, hvorledes de Ønsker og Krav, der maatte være fra forskellige Sider, om Ændringer i det foreliggende Lovforslag, bliver udformet i Udvalget, og naar de saa foreligger positivt udformet, vil jeg tage Standpunkt til dem.

Povlsen: Den højtærede Minister sagde ved Fremsettelsen af det foreliggende Lovforslag, at han betragtede det som et Forhandlingsgrundlag, om hvis Enkeltheder han var rede til Forhandling, men at han dog maatte fastholde to Principper, som ufravigelige: et fagligt pædagogisk Tilsyn med Skolen og en øget direkte Indflydelse for Forældrene paa den Skole, hvori deres Børn gaar.

Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Minister i, at dette Lovforslag fra alle Sider maa kunne accepteres som Forhandlingsgrundlag, og jeg føjer til: som et godt Forhandlingsgrundlag. Jeg mener ogsaa, at den højtærede Minister med god Grund kan haabe paa, at der skal kunne samles et stort Flertal om det. Ja, jeg er endogsaa tilbøjelig til at haabe med Ministeren, at der skal kunne samles Enstemmighed om et Resultat under Forhandlingerne paa det foreliggende Grundlag, og jeg vil som Ministeren sætte overordentlig stor Pris paa, om der kunde samles ikke blot et stort Flertal, men om der kunde samles Enstemmighed om Skolelovforslaget. Jeg mener, at det er af saa afgørende Betydning for et saadant Skolelovforslags hele Virkning, at det bliver vedtaget med Tilslutning fra alle Sider, og derfor er det ogsaa mit Haab, at den højtærede Undervisningsminister maa have samme Lykke til at gennemføre dette Lovforslag med enstemmig Tilslutning, som han havde med Hensyn til Læreruddannelsesloven.

Jeg mener, at den højtærede Minister har forberedt en saadan enstemmig Tilslutning overordentlig klogt. Han har gjort det derved, at han har søgt tilbage til det Lovforslag, som i 1911—12 blev forelagt her i Folketinget af den daværende Kultusminister Appel, og som blev vedtaget ikke blot een Gang, men to Gange. Ministeren har fra dette Lovforslag taget vigtige Bestemmelser ind i sit Lovforslag og har derfor ogsaa god Grund til at haabe paa, at det maatte kunne gennemføres.

I Virkeligheden har Ministeren hentet sit Forslag om, at Præsten skal forsvinde som født Medlem af Skolekommissionen,

fra det Appelske Forslag, og derfor kan jeg heller ikke tænke mig, at dette skulde kunne møde virkelig Modstand. De, der maatte holde paa, at Præsten vedblivende skal være født Medlem af Skolekommissionen, vil i alle Tilfælde være mere præstelig sindede end Præsterne; for det tør jeg indestaa for, at det store Flertal af Danmarks Præster ønsker ikke at bevare Stillingen som fødte Medlemmer af Skolekommissionen.

Den højtærede Minister har ogsaa hentet i hvert Fald Ideen til sin Kredslærer fra det Appelske Forslag. Den ærede Minister har ganske vist udført denne Idé stærkere, men Ideen var til Stede i det Appelske Forslag.

Saa har den højtærede Minister efter min Mening ogsaa handlet overordentlig klogt i, at han har vendt sig til den Ordning, som blev indført i Sønderjylland i 1920 med enstemmig Tilslutning fra den danske Rigsdag, idet den højtærede Minister herfra har hentet sit Forslag om Forældreraad ved hver Skole, der svarer til de smaa Skolekommissioner nede i Sønderjylland.

I Sønderjylland er der jo en afgjort Deling mellem paa den ene Side det økonomiske Styre, som helt ud lægges i Kommunalbestyrelsens Haand, og paa den anden Side den pædagogiske Ledelse af Skolen, som helt ud lægges i Forældrenes Haand. Her er imidlertid det svage Punkt ved Ministerens Forslag, men jeg mener, at det ogsaa hører til de Punkter, hvorom der kan forhandles. Det er jo nemlig saadan, at Ministeren ikke har ment at kunne gennemføre den sønderjydske Ordning helt heroppe, men har ment, at der foruden Forældreraadene ved de enkelte Skoler skulde indføres et Skolenævn, og i dette fælles Skolenævn har den højtærede Minister paa Forhaand gjort Kommunalbestyrelsen til den stærkeste Part.

Det er for øvrigt et aabent Spørgsmaal, hvorvidt alle Forældreraadene i Kommunen overhovedet vil blive repræsenteret i dette Skolenævn. Jeg ser nok, at der er Mulighed derfor, men skal denne Mulighed virkelig gøres, vil det vise sig, at mangfoldige Skolenævne vil komme til at tælle saa mange Medlemmer, at de bliver i høj Grad uhaandterlige.

Men det værste er, at i Hænderne paa dette Skolenævn, hvori altsaa Kommunalbestyrelsen paa Forhaand er den stærkeste Part, har den højtærede Minister lagt meget vigtige pædagogiske Afgørelser, og her er altsaa den rene Linie blevet brudt. Indstillingsretten lægges i Hænderne paa et